patri suo & fuit relicto seculo in monasterium quod longe erat plus
plus quam xxxii miliaria & ingressus proficiebat omne opus mona
sterii per regulam suam ita ut abbas eum plus ceteris diligebat
eo quod fidelis esset pre omnibus & obediens. Contigit autem post aliquod
tempus ut recordaretur caritate filie sue & cepit contrista
ri atque affligi intra se & cum per multos dies hoc faceret vid
it eum abbas suus contristatum valde & dixit ei. Quid habes frater
quod sic tristis animo ambulas dic mihi & deum qui consolatur omnes dat con
silium auxilium. Tunc ille procidens cum lacrimis ad pedes eius di
xit. Habeo unum filium in civitate quem reliqui parvulum & recor
datus affligor propter eum & noluit ei indicare quod esset filia.
Abbas vero quia dilectum eum habebat consolabatur eum dicens. Si diligis
eum tamen adduc huc & sit hic tecum & abiens adduxit filiam
suam que dicebatur marina & mutato nomine vocavit eam non
iam marinam sed marinum mutatis & vestibus precepit ne alicui
confiteretur misterium suum abbas vero & monachi credentes illam
esse virum receperunt eam ad conventum suum recepit magi
strum ad conventum qui doceret illum litteras & factus est ille fratribus omnibus
dilectus. Dum pater in lecto alloquens dixit. Vide filia ut
observes mandatum quod mandavi tibi scilicet ut numquam reveles
misterium tuum & semper sis sollicita ab insidiis inimici &
ne seducaris ab eo & alia multa docebat eam per singulos
dies de regno dei. Cum autem facta esset annorum xxviii.
defunctus est pater eius remansit quasi sola in cella patris eius et
quod observabat omnia precepta patris sui & erat obediens
omnibus ita ut ab abbate & fratribus omnibus amaretur. habebat autem
monasterium & carrum quod vicinum habebat mare
ubi erat emporium a tribus miliaribus & ibant monachi &
afferebant que necessaria erant monasterio. Una vero die di
cebat abbas ad eam. Frater marine quare & tu non vadis